ఒకపిచ్చిదానికథ

ఊర్వశి

రాత్రి పదిగంటలు దాటినవేళ,

చంద్రుడు రాని ఆ రాత్రి వేళ,

చుక్కల వెలుగు కూడ నేలను తాకటానికి అవకాశము నివ్వక నిప్పుల నిడిగా మేఘాలు నల్లని రంగును పూసుకుని తిరుగాడుతున్న ఆ వేళ, గిలకీలు కొబ్బెగాల చెఱువు గట్టును దాటి, మైదానంలోంచి, పగరంలోకి పరుగులు తీస్తూంటే, అంతే వేగంతో ఆ ఊరిలోకి, భుజాన్న పసికందును చిరిగిన చీర పొరల్లో వేసుకుని, ప్రక్కన రెండు మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న పల్లెటూరు నుండి ఆందోళనతో నిండిన మనసుతో పరుగెత్తి, అంతటి చలిగాలిలోనూ చెమట పట్టిన శరీరంతో, "డాక్టరు శేఖరంబాబు గారి యిల్లెక్కడ ?" అని దారిని కనిపించిన వారిని అడుగుతూ నిద్రపోని దీపాలున్న ఆ యింటి ముందుకి, ఇగిరిపోని మందువాసనల మధ్యకి వచ్చి పిలిచింది ఆయాసపడుతూ చుక్కమ్మ.

రెండో పిలుపుకే వీధివరండాలో విద్యుద్దీపం వెలిగింది వీధి తలుపులు తెరచుకున్నాయి.

"ఎవరమ్మా నీవు ! ఏంకావాలి? బాబు కేమయింది ?" అంటూ ప్రశ్నించాడు డాక్టరు వీధి వరండాలోకి అడుగు పెడుతూ.

ఏమి చెప్పాలో, ఎలా చెప్పాలో తెలియని చుక్క "పాప !" అంటూ దగ్గరే ఉన్న బల్లమీద పడుకోబెట్టింది, ఆరునెలల పసికందును

ప్రక్క లెగరేస్తూ ఆయాసపడుతున్న పాపను చూశాడు డాక్టరు.

"ఎప్పటినుండి యిలా ?" అడిగాడు.

"మూడు రోజులనుండి దగ్గు, జ్వరము, ఆయాసము రెండుగంటలయి ఊపిరి తిరగని ఆయాసంతో బాధపడుతోంది బాబూ. ఇది తండ్రిలేని పిల్ల. నేను దిక్కులేని దాన్ని. నాకున్నది ఈ పాప మాత్రమే డాక్టరు బాబూ. ఇదిలేక పోతే నే బ్రతకలేను. నేను బీదదాన్ని. ఈ పాప, మీపాపే అనుకుని బ్రతికించండి డాక్టరుబాబూ. ఎప్పటికైనా మీ ఋణం తీర్చుకుంటాను...ఎలాగైనా... పాపను..." డాక్టరు సైగ చేయటంతో ఆగిపోయి ప్రక్కకు తిరిగి కన్నీటిని తుడుచుకోసాగిందామె.

డాక్టరు పాపను నెమ్మదిగా తన చేతుల్లోకి తీసుకుని, లోపలి గదిలోకి నడిచాడు పొడవైన టేబుల్ మీద పడుకోబెట్టి రెండు క్షణాలు పాపను నిశితంగా పరిశీలించి, "కంగారేంలేదమ్మా ! నేనొక ఇంజక్షన్ యిస్తాను. ఒక మందు కూడా కాగితం మీద వ్రాసి యిస్తాను. దాన్ని బజారులో మందుల షాపులో కొనవలసి ఉంటుంది. నా దగ్గర ఆ మందులేదు. ఆ మందు రెండు మూడు మోతాదులు వాడితె పాపకు నయం అవుతుంది. కంగారేం లేదు" అంటూ మెడిసిన్ చెస్టువైపు నడిచాడు డాక్టరు.

కృతజ్ఞతలు నిండిన చూపులతో డాక్టరు చేస్తున్నదే గమనిస్తూ ఉండి పోయింది చుక్క.

డాక్టరు పాపకు యింజక్షన్ యిచ్చి "పాపకు మరేం భయంలేదమ్మా, మందు వ్రాసి యిస్తాను. పాపకు నయం అవుతుంది" అన్నాడు.

చుక్క చేతులెత్తి జోడించింది. అంతలో ఫోన్ రింగైంది. డాక్టరు కంగారుగా ఎవరితోనో మాటాడి రిసీవరుని క్రేడిల్ పైనుంచేసి చుక్కవైపు తిరిగి

"నేను ఒక కేసు చూడటానికి వెళ్ళాలమ్మా ! నేను తిరిగి రావటానికి ఎలాగైనా ఒకగంట పడుతుంది. ఈలోపుగా మందు కొనుక్కొని రాగలవా ? మా

కాంపౌండర్‌కూడ అక్కడే ఉన్నాడు. నేను హాస్పిటల్ తాళం వేసుకుని వెళ్తాను. ఈ ప్రక్కగదులో పేషంట్లున్నారు. నాకన్నా ముందు వచ్చేస్తే అక్కడ కూర్చోమ్మా. త్వరలోనే వచ్చేస్తాను పాపకేం భయంలేదు'' అన్నాడు డాక్టరు బయటికి వెళ్ళటానికి ఆయత్తమవుతూ.

"అలాగే బాబూ'' !'' అంది చుక్క వినమ్రతతో.

కొనవలసిన మందు కాగితం మీద వ్రాసి యిచ్చాడు డాక్టరు.

ఆ కాగితం ముక్క నందుకుంటూ "ఈ మందు ఖరీదు ఎంత ఉంటుంది బాబూ!'' అని అడిగింది చుక్క.

'నీ దగ్గర డబ్బు ఏమైనా ఉందామ్మ''

"లేదు బాబూ! కంగారుగా పాపను తీసికుని వచ్చేశాను'' అంది చుక్క.

"నేనిస్తాలేమ్మా! తరువాత ఇవ్వవచ్చు'' అంటూ పర్సు తీసి డబ్బు ఆమె చేతికి అందిస్తూ, "కొత్త సినీమాహాలు ప్రక్కన ఒక మందుల షాపుంది. అది రాత్రి కూడ తెరచి ఉంటుంది. ఈ మందు కొని ఒక చెమ్చా మందు పట్టమ్మా! సీసా మూత షాపులో ఎవర్ని తెరచి యిమ్మన్నా తీసి యిస్తారు. పాపకు ఆయాసం తగ్గుతుంది. నిద్రపోతుంది. నేను త్వరలో వచ్చేస్తాను'' అంటూ మెడిసిన్ చెస్టు సర్దుకోవటం ప్రారంభించాడు.

డాక్టరు రిక్షాలో మలుపు తిరగగానే పాపను భుజాన్న వేసికుని కొత్త సినీమా హాలు వైపు బయలుదేరింది చుక్క.

* * *

"ఈ మందు ఉందా బాబూ!'' దడ దడ కొట్టుకునే గుండెను బిగపట్టుకుని, అడిగింది చుక్క.

నిద్ర లేమి చేతనో, బీరుతో కలిపి తాగిన పానీయపు పాలు అధికమవటంచేతనో, అనుభవిస్తున్న స్వర్గ సౌఖ్యాల మధ్యనుండి లేచి వచ్చిన కారణంచేత కలిగిన అసంతృప్తి చేతనో ఎఱ్ఱబడిన కళ్లతో చుక్క అందించిన కాగితాన్ని అందుకుని కళ్ళు నొకసారి చికిలించి చూచి, వచ్చే ఆవలింతను బలవంతంగా ఆపుకుంటూ, "ఉంది''అన్నాడు, కరిగిపోతున్న కలల మధ్య నుండి కళ్ళు తెరవటం యిష్టం లేని వాడిలా!

ఆ మాటనే వరప్రసాదంగా భావించిన చుక్క "ఇయ్యండి బాబూ!'' అంటూ కుడి చేతి గుప్పిటిని విడిచి పెట్టి అంతవరకు చేతిలో నలుగుతున్న రూపాయి నోట్లను ముందున్న బల్లపై ఉంచింది. చెమటతో తడిసిన ఆ రూపాయి నోట్లను కుష్ఠురోగిని చూచినట్లు చూసి, కుళ్ళిన మాంసానికి ఎగురుతూ వాలే రాబందులా చేతిని త్రిప్పి అందుకుని, పదిలంగ లెక్క పెట్టాడు.

"ఇంకా రెండు రూపాయల ఎనభై పైసలు వస్తాయి'' అన్నాడు.

చుక్క గుండె గతుక్కుమంది.

"నా దగ్గర మరేమీ లేదు బాబూ!''— చుక్క గొంతు వణికింది.

"ఇక్కడ మాత్రం మందులు దానం చెయ్యరు.''

"దానం చెయ్యొద్దు బాబూ! మాది ఈ ప్రక్కూరే. ఈ రాత్రికి ఈ మందు అవసరం బాబూ! ఈ పాప చావుబతుకుల్లో ఉంది. రేపుదయమే మీ డబ్బు మీ చేతుల్లో పోస్తాను. ఈ పసిదానిముఖం చూడండి బాబూ!'' ప్రాధేయపడుతూ అంది చుక్క.

"ఈ కబుర్లు మా కలవాటే. డబ్బు ఉంటే ఇచ్చి మందు తీసికెళ్ళు. లేకపోతే లేదు. నా కవతల చాల పని ఉంది'' తలుపులు మూసివేయ బోయాడు.

"అలా అనవద్దు బాబూ! నామీద కనికరం వద్దు. ఈపాపను చూడండి. మందు......''

"పాపనే బ్రతికించుకోవాలని నీకుంటే ఇలా ప్రాధేయ పడవు. నీదగ్గరేమున్నా కుదవ పెట్టి మందు పట్టుకెడతావు. ఈ మనుషుల సంగతి...''

"అలా అనవద్దుబాబూ! నాదగ్గర ఈ ముక్కు పుడక తప్ప మరేదీ లేదుబాబూ!''

"అదే ఇత్తడిదో!''

"కాదు బాబూ! కాదు. బంగారందే. నా వినిమిదవఏట, మానాయనమ్మ వీరాచారి చేత ముక్కు కుట్టించి, ఈముక్కు పుడక పెట్టించింది బాబూ!''

"చాలు! చాలు!! ఈ పురాణాలు వినటానికి నాకు టయిము లేదు. ఇష్టముంటే దానినే నాదగ్గరుంచి మందు పట్టుకెళ్ళు''

"అంతేనాబాబూ!''

"ఏం? మమ్మల్ని నమ్మని మిమ్మల్ని మేము నమ్మాలా?''

"వద్దుబాబూ! నమ్మద్దు'' అంటూ పాపను బల్లమీద పడుక్కో పెట్టి ముక్కుపుడకనుతీసి అతని చేతి కందిస్తూ "తీసికో బాబూ! తీసికో. అంతా పోయిన తరువాత ఇది ఉండి మాత్రం నన్ను ఉద్ధరించిందేముంది? తీసికో బాబూ తీసికో'' అంది చుక్క కళ్ళలో తిరిగే నీటిని నిగ్రహించుకో ప్రయత్నిస్తూ.

'నీమాటలతో నాకు లెఖ్ఖేమిటి?'

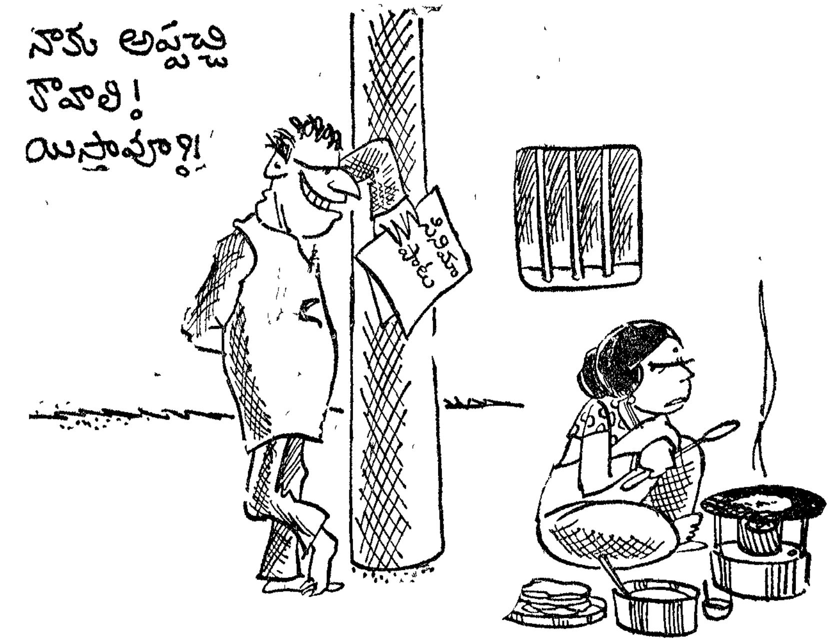

పెట్రోలు చెట్టు

సౌర శక్తిని హైడ్రోకార్బన్ ఇంధనాలుగా మార్చే పద్ధతులను గురించి అమెరికాలో జరుగుతున్నది. ఈ ఇంధనాల రసాయనిక లక్షణాలు క్రూడ్ ఆయిల్‌లాగానే ఉంటాయని బెర్క్లీలోని కాలిఫోర్నియా యూనివర్సిటీకి చెందిన డాక్టర్ మెల్విన్ కెల్విన్ అన్నారు. రసాయనిక శాస్త్రంలో నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత అయిన డాక్టర్ కెల్విన్ రబ్బర్ చెట్టు వంటి ఒక మొక్కను కనిపెట్టారు. ఈ మొక్క నుంచి లభించే పదార్థంతో నానూనాలు పెట్రోలు వంటి ఇంధనం తయారు చేయవచ్చు. పెట్రోలు చెట్లను పెంపకంలో ఆయన కృతకృత్యులైనట్లయితే ఇంధన రంగంలో ఒక మహా విప్లవమే వస్తుంది. అంటే ప్రపంచం పది కోట్ల సంవత్సరాలు ముందుకి నడుస్తుందన్నమాట. అది నిజమైతే పొలాలలో పెట్రోలు చెట్లు పెంచి వాటి నుంచి పెట్రోలు తీసుకొంటూ ఉండవచ్చు. పనికిరాని చెట్లను పడగొట్టి మళ్లీ కొత్త మొక్కలు నాటుకోవచ్చు.

ఒక పిచ్చిదాని కథ

అప్పటికి ఆమెవైపు చూచి డబ్బుతోపాటు ముక్కుపుడకనందుకుని కేష్ బాక్స్‌లో వేసుకుని మందుకోసం బీరువాలు వెతకసాగడు.

ప్రక్కనున్న సినిమాహాలు లోంచి మాటలు పాటలు స్పష్టంగా వినిపించసాగాయి.

"దనమో! పయ్యెదలో నడంగి... ..."

ఆవి రాగయుక్తంగాసాగే ఆపద్యాన్ని చుక్క వినలేదు. మందుసీసా కోసం బీరువాలు గాలిస్తున్న అతను మాత్రం విన్నాడు. చుక్క వింటున్నదేమోనని ఆమె వైపు చూశాడు. ఆమె ఎగసిపడే పాప రొమ్ము వైపే చూస్తున్నది. ఆమె వినలేదన్న ధైర్యం కలిగిందతనికి. ధైర్యంగా రెండో బీరువాను వెతకటం ప్రారంభించాడు.

"లేదాబాబూ!" వణికే గొంతుకతో అడిగింది చుక్క. "ఇచ్చేవూవీదాటి నీకెందుకు కంగారు?" అని విసుక్కుంటూ తన పనిలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

ఆశతో అతని చర్యలనే గమనిస్తున్నాది చుక్క.

"ఇదిగో" అంటూ బల్ల మీద నుండి దిగి దుమ్ముదుల్పుతూ మందు సీసాగల అట్ట పెట్టె ఆమె ముందుంచాడు.

'పిల్లలు సుఖంగా ఉండాలిబాబూ! మందు దొరకదేమో అని అనుకున్నాను" అంది ఆనందంగా.

అతడామె మాటలను వినిపించుకోదలచుకోలేదు.

'రెండురోజుల్లో డబ్బుఇచ్చి నీవస్తువు పట్టుకెళ్ళు. నీవెళ్ళు నే తలుపులేసుకోవాలి"

"వెళ్తాను బాబు. కాని ఒక్క సహాయం చేసిపెట్టు బాబూ.... ... అలాకోప పడకు బాబూ...... ఈ సీసామూత తీసిపెట్టు"

ఇబ్బందిగా ముఖంపెట్టి, తప్పదని తెలిసికుని, ఆమె చేతినుండి సీసానందుకుని మూతతీసి, నురల మూతను త్రిప్పి సీసాను ఆమె చేతికందిస్తూ "ఇకనే తలుపులు వేసికోవచ్చా!" అని అడిగాడు.

"ఒక్క క్షణం బాబూ! ఒక గుక్కెడు మందు ఈ చెమ్చాతో పాపకు పట్టేస్తా బాబూ."

"అవన్నీ మీ యింటి దగ్గర. ఇక్కడ కాదు. వెళ్ళు, వెళ్ళు."

"పోనీలే బాబూ. అలాగే వెళ్తాను" అంటూ పాపను ఎడమ భుజాన్న వేసికుని కుడిచేతితో మందు సీసాను పట్టుకుని ముందుకు కదిలింది చుక్క.

* * *

రిక్షా దిగుతూ వరండాలో నున్న బల్ల మీద కూర్చున్న ఆకారాన్ని గుర్తుపడుతూ "మందు దొరికిందామ్మా" అంటూ ప్రశ్నించాడు డాక్టరు.

"దొరికింది బాబూ" లేచినిలబడుతూ సమాధానం చెప్పింది చుక్క.

కాంపౌండరు హాస్పిటల్ తలుపులు తెరుస్తూంటే "పాపకు మందు పట్టావా అమ్మా!" అడిగాడు డాక్టరు.

"ఒక చమ్చా మందు త్రాగించాను బాబూ!"

"లోపలికి తీసుకురామ్మా! పాప కెలా ఉందిప్పుడు?"

"మందు త్రాగిన తరువాత. కొద్దిగ ఆయాస పడింది బాబూ! ఇప్పుడు బాగనే నిద్రపోతోంది" అంటూ పాపను గది లోపలికి తీసికొచ్చి బల్లమీద పడుకోబెట్టింది చుక్క.

డాక్టరు ముఖం మీద చెమట తుడుచుకుంటూ వాష్‌బేసిన్ దగ్గరికెళ్ళి "ఇంకో ఇంజక్షన్ యిస్తానమ్మా! ఇకపాపకే భయం ఉండదు" అని చేతులు తుడుచుకుని "ఏదమ్మా పాప!" అంటూ బల్ల దగ్గరికి నడిచాడు. పాప ముఖాన్ని చూసి చటుక్కున తల ఎత్తి

"నే చెప్పిన మందే కొన్నావామ్మా" అని అడిగాడు.

"అవును బాబూ! మీరు చెప్పిన మందే బాబూ! ఇదిగో" అంటూ మందు సీసా నందించింది చుక్క.

ఆత్రంగా మందు సీసానందుకుని అటు ఇటు త్రిప్పి చూచి "నే చెప్పిన మందే నమ్మా ఇది. క్రిందటి సంవత్సరం ఫిబ్రవరి వరకే దీనిని వాడాలమ్మా! అటు తరువాత దీనిని వాడకూడదు."

"అయితే ఎలాబాబూ! ప్రమాదంలేదు కదా!"

"ప్రమాదమేనమ్మా" అంటూ పాపను చేతితో తట్టి చూచి "ప్రమాదమేనమ్మా" అన్నాడు జీరపోయిన గొంతుకతో.

"అలా జరగకూడదు బాబూ! ప్రమాదం తప్పించండిబాబూ! చచ్చి మీ కడుపున పుడతాను బాబూ..."

"లాభంలేదమ్మా! పాప చచ్చిపోయి అరగంట అయిపోయిందమ్మా!"

"బాబూ!... నా పాప బాబూ!... నాపాప...పాపా!..." అంటూ పాపమీద ఒరిగిపోతూ గొల్లుమంది చుక్క.

నెత్తురు చుక్కను రాల్చకుండ హత్య చేసిన కత్తిలా నవ్వ సాగింది మందుసీసా.

డాక్టరు బాధతో ముఖం త్రిప్పుకున్నాడు

బరువెక్కిన మేఘాలు భోరున వర్షించ సాగాయి.